

ни-тѣ бѣхъ забравили, че глава-та на църквѣ-тѣ е невидима, както и забравихъ думы-тѣ Христови : «Единъ е вашій учитель, Христосъ,» Епископи-тѣ въ Рымъ, на кои-то спомагаше неспокойно-то врѣме, вкоренихъ силѣ-тѣ си все по-вече и по-вече и простирахъ влияніе-то си все по-далеко и по-далеко. Френскій краль *Карль Плешивый* вече испуки коронованіе-то си отъ Римскій Епископъ, и други послѣдувахъ примѣръ-тѣ му. Отъ врѣме-то на *Отто Великій*, силный Германскій царь, турихъ граници на Папскы-тѣ вмѣшательства въ царскы-тѣ права; но въ 1073 г. встѣпи на Папскій прѣстоль единъ мъжъ, кой-то не е приелъ такво ограничаваніе. Това е былъ *Гилдебрандъ*, сынъ-тѣ на единъ дърводѣлецъ въ Италиѣ, наименованъ Папа Григорій VII. Той отъ най-долныхъ стѣпкъ ся въскочи до най-высокъ Папскъ славъ, и рѣши ся да добые за ниско падшѣ-тѣ църквѣ, едно по-достойно положеніе чрѣзъ въздигваніе-то на духовно-то званіе и умножаваніе-то на Папскѣ-тѣ власть; и съ единъ желѣзны рѣшителность той слѣдваше цѣль-тѣ си, безъ да дозволи да го въспрѣ нѣщо.

Цѣла-та църква съ служители-тѣ си да бжде покорена на него и съвсѣмъ независима отъ свѣтскѣ-тѣ власть на князове-тѣ; и тѣ даже да бждѣтъ подъ негово управленіе, была негова-та цѣль. По тѣзи причинѣ той възбрани злоупотрѣбленіе-то на купуваніе-то на духовны длѣжности съ пары. За да бжде имотъ-тѣ на свѣщенници-тѣ независимъ отъ мірскѣ-тѣ власть, и за да остане на